

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 30S/185/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5022200409
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Brniaková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5022200409.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako správny súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Martiny Brniakovej a členiek senátu JUDr. Zuzany Krivdovej a Mgr. Silvie Tisovej (sudkyne spravodajkyne), v právnej veci žalobcu: BILLA s.r.o., Bajkalská 19/A, 821 02 Bratislava, IČO: 31 347 037, právne zastúpený: SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, proti žalovanému: Štátna veterinárna a potravinová správa Slovenskej republiky, Botanická 17, 841 04 Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. k.: 4362/2022-3 zo dňa 31. mája 2022, o návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe, takto

rozhodol:

Návrh žalobcu zo dňa 06.07.2022 na priznanie odkladného účinku správnej žalobe **zamieta.**

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 06.07.2022 sa žalobca domáha preskúmania zákonnosti a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného č. k.: 4362/2022-3 zo dňa 31. mája 2022 ako i rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Liptovský Mikuláš č. j. 420/2021-420, č. s. 26/2020-420 č. z. 294/2022 zo dňa 28.02.2022. Uvedeným rozhodnutím správny orgán prvého stupňa uložil žalobcovi úhmnú pokutu vo výške 1 000 000 Eur podľa § 28 ods. 4 písm. i) v spojení s § 28 ods. 8 zákona č. 152/1995 Z. z. o potravinách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 152/1995 Z. z.“).

2. Žalobca zároveň v žalobe navrhol, aby súd priznal správnej žalobe odkladný účinok podľa § 185 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“).

Návrh odôvodnil tým, že zaplatenie pokuty vo výške 1 000 000 Eur je pre žalobcu likvidačné - ohrozujúce samotné pokračovanie jeho podnikateľskej činnosti. Zaplatenie pokuty by mohlo vážne narušiť finančné toky žalobcu a mohlo by ekonomicky ohroziť jeho podnikanie. Žalobca uviedol, že síce podľa individuálnej účtovnej závierky zostavenej ku dňu 31.12.2021 dosiahol v účtovnom roku 2021 zisk vo výške 9 828 000 Eur, avšak záväzky žalobcu niekoľkonásobne (sedemnásťnásobne) prevyšujú tento hospodársky výsledok. Záväzky žalobcu predstavujú 172 962 000 Eur; prevažne ide o záväzky z obchodného styku, úvery a pôžičky.

Žalobca uvádza, že v prípade ak si nebude plniť povinnosti zo záväzkov riadne a včas, môže mať takéto konanie za následok nie len navýšenie jeho záväzkov o úroky z omeškania a zmluvné úroky, ale aj ukončenie vzájomnej spolupráce odstúpením od zmluvy zo strany dodávateľov. V prípade odstúpenia od zmlúv zo strany dodávateľov, dodávky tovarov a služieb na filiálkach žalobcu by boli zastavené, čo by znemožnilo žalobcovi poskytnúť a predávať tovar konečným spotrebiteľom.

Žalobca ďalej poukázal na to, že je významným zamestnávateľom v Slovenskej republike a na náklady na mzdy, odvody a dane vynakladá cca 6 305 416 € mesačne. Zaplatenie pokuty je spôsobilé privodiť žalobcovi závažnú ujmu v podobe výrazného zhoršenia jeho platobnej schopnosti a schopnosti plniť si svoje záväzky voči dodávateľom, zamestnancom, správcovi dane, poisťovniam alebo bankám. Neuhradenie kúpnej ceny dodávateľom potravín včas je považované za iný správny delikt neprimeranej podmienky podľa ust. § 3 ods. 5 písm. f) zákona č. 91/2019 Z. z. o neprimeraných podmienkach v obchode s potravinami a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Výkonom rozhodnutia žalovaného by bol ohrozený riadny výkon podnikateľskej činnosti žalobcu a žalobca by sa žiadnym spôsobom nemohol brániť, hoci je spochybnená zákonnosť napadnutého rozhodnutia ako exekučného titulu.

Žalobca v návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe uvádza, že priznaním odkladného účinku správnej žalobe nebude žalovaný dotknutý na svojich právach a zároveň je aj vo verejnom záujme, aby zaplataenie pokuty uloženej napadnutým rozhodnutím neohrozilo podnikateľskú činnosť žalobcu. Likvidácia žalobcu by mohla mať ďalekosiahle dôsledky v oblasti hospodárskej súťaže a negatívne dôsledky na spotrebiteľov.

Žalobca v odôvodnení návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe poukázal na už vydané súdne rozhodnutia iných správnych súdov, ktorými bol v obdobných prípadoch žalobcu odkladný účinok správnej žalobe z rovnakých dôvodov priznaný (uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5S/114/2016 zo dňa 28.06.2016, uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5S/212/2016 zo dňa 02.11.2016, uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5S/25/2017 zo dňa 23.02.2017, uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 5S/4/2017 zo dňa 19.01.2017, uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2S/46/2017 zo dňa 23.05.2017, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6S/24/2017 zo dňa 19.04.2018, uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2S/200/2017 zo dňa 24.01.2018, uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 20S/102/2017 zo dňa 26.10.2017, uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2S/312/2017 zo dňa 23.03.2018, uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5S/42/2018 zo dňa 21.11.2018, uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5S/3/2018 zo dňa 20.07.2018, uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1S/168/2019 zo dňa 13.09.2019, uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5S/42/2018 zo dňa 21.11.2018, uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1S/198/2019 zo dňa 22.11.2019), ako aj na súdne rozhodnutia súdov v prípade iných obchodných reťazcov v skutkovo podobných prípadoch (uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1S/18/2016 zo dňa 29.09.2016 a uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1S/76/2016 zo dňa 18.04.2016), ktorými bol taktiež odkladný účinok správnej žalobe priznaný. Žalobca mal za to, že v zmysle dodržania zásady predvídateľnosti súdnych rozhodnutí by mal správny súd vyhovieť návrhu.

Žalobca tiež namíeta, že napadnuté rozhodnutie ako aj prvostupňové rozhodnutie je založené na nezákonne zistených dôkazoch a na nesprávnom právnom posúdení veci.

3. Vo vyjadrení k žalobe zo dňa 28.11.2022 žalovaný navrhol, aby správny súd žalobu zamietol. K návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe sa žalovaný nevyjadril.

4. Podľa § 185 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), správny súd, ak osobitný predpis neustanovuje inak, môže na návrh žalobcu a po vyjadrení žalovaného uznesením priznať správnej žalobe odkladný účinok,

a) ak by okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy hrozila závažná ujma, značná hospodárska škoda či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom,

b) ak napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy má podklad v právne záväznom akte Európskej únie, o ktorého platnosti možno mať vážne pochybnosti, a žalobcovi by inak hrozila vážna a nenapraviteľná ujma a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore so záujmom Európskej únie.

Podľa § 188 SSP, ak správny súd návrhu žalobcu nevyhovie, uznesením ho zamietne.

5. Rozhodnutie súdu o priznaní odkladného účinku správnej žalobe je potrebné považovať za výnimočné rozhodnutie. Toto rozhodnutie správneho súdu má mimoriadny charakter, pretože správny súd tu pred vlastným rozhodnutím vo veci samej v rámci správneho súdneho konania prelamuje právne účinky právoplatného správneho aktu, na ktorý, pokiaľ nie je ako celok zákonným postupom zrušený, treba hľadieť ako na zákonný a vecne správny. Pozastavenie účinkov rozhodnutia sa vzťahuje na rozhodovanie správnych orgánov oboch stupňov vydaných v inštančnom postupe. Osobitnou náležitosťou návrhu je tvrdenie o tom, že okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy hrozí závažná ujma resp. iný vážny nenapraviteľný následok a osvedčenie vzniku predpokladanej ujmy, resp. následku.

V tejto časti poukazuje správny súd na závery podľa bodu 13. odôvodnenia uznesenia Ústavného súdu SR č. k. I.ÚS 132/2022 - 11 zo dňa 03.03.2022, podľa ktorých: „Okrem všeobecných náležitostí

podania (§ 57 SSP) by mal návrh (má sa na mysli návrh na priznanie odkladného účinku - poznámka správneho súdu) obsahovať aj dostatočnú identifikáciu dôvodu na priznanie odkladného účinku v zmysle písm. a) alebo písm. b) § 185 SSP. Pri dôvode týkajúcom sa písm. a) § 185 SSP by pritom mal navrhovateľ (žalobca) dostatočne vymedziť aj konkrétny dôvod a skutkové okolnosti s ním spojené. Od tohto vymedzenia nakoniec vo veľkej miere závisí aj rozhodnutie správneho súdu a rozsah jeho odôvodnenia.“

Žalobca nie je povinný preukazovať, že príslušná ujma bezprostredne nastala, avšak vyžaduje sa preukázanie, že výkonom napadnutého rozhodnutia určitá závažná ujma hrozí.

Správny súd v danej veci preto skúmal, či by okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu hrozila žalobcovi závažná ujma v zmysle § 185 písm. a) SSP.

6. Žalobca návrh na priznanie odkladného účinku správnej žalobe odôvodnil tým, že výkon rozhodnutia by bol pre žalobcu likvidačný, došlo by k ohrozeniu jeho podnikateľskej činnosti, boli by narušené finančné toky žalobcu, navýšené záväzky žalobcu o úroky z omeškania z dôvodu neplnenia záväzkov riadne a včas a v neposlednom rade môže dôjsť k samotnej exekúcii ako nútenému výkonu napadnutého rozhodnutia žalovaného.

K uvedeným argumentom správny súd v prvom rade uvádza, že ide len o všeobecné tvrdenia žalobcu, ktorým chýba bližšie vymedzenie skutkových okolností celkovej ekonomickej situácie žalobcu a osvedčenie týchto pomerov relevantnými dôkazmi. Žalobca má povinnosť uviesť tvrdenia a niektorý zo zákonných dôvodov uvedených pre priznanie odkladného účinku žalobe musí správne súdu osvedčiť.

V prejednávanej veci žalobca len tvrdil, avšak neosvedčil vznik predpokladanej ujmy, ktorá by mu hrozila okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia v zmysle vyššie citovaného ustanovenia.

7. Správny súd vychádza z právneho názoru, podľa ktorého nie je jeho úlohou zisťovať a dohľadávať dôkazy osvedčujúce aktuálnu finančnú situáciu žalobcu (napr. z verejne dostupných zdrojov). Napriek neosvedčeniu finančnej situácie zo strany žalobcu (aj vzhľadom na tvrdenia žalobcu týkajúce sa výšky jeho záväzkov), správny súd overil aktuálnu finančnú situáciu žalobcu a z verejne dostupných zdrojov (www.finstat.sk) zistil, že v roku 2021 žalobca dosiahol zisk vo výške 9 828 000 Eur, tržby vo výške 714 000 000 Eur, pričom hrubá marža (percentuálny hrubý zisk, ktorý je z predaja produktov alebo služieb, t. j. o koľko je navýšená cena produktu alebo služby - poznámka správneho súdu) je 17,73 %. Vo väzbe na uvedené verejne dostupné údaje správny súd uloženú úhrnnú pokutu nehodnotí ako pre žalobcu likvidačnú.

8. Čo sa týka žalobcom uvádzaných argumentov týkajúcich sa následkov uhradenia uloženej pokuty vo výške 1 000 000 Eur, v tejto súvislosti správny súd uvádza, že nevymedzením skutkových okolností celkovej ekonomickej situácie žalobcu (príjmy, záväzky, vlastníctvo hnutelných a nehnuteľných vecí atď.) a neosvedčením týchto pomerov relevantnými dôkazmi (o aktuálnej ekonomickej situácii žalobcu, jeho majetkových pomeroch atď.) žalobcom, nemohol správny súd posúdiť, či potenciálne hroziaci výkon rozhodnutia v dôsledku neuhradenia uloženej pokuty resp. samotné jej uhradenie, sú výrazne a nezvratne spôsobilé poškodiť žalobcu tak, že by mali za následok predĺženie žalobcu, jeho neschopnosť plniť si záväzky voči štátu, dodávateľom či zamestnancom, prípadne celkové ukončenie podnikateľskej činnosti. Správny súd zdôrazňuje, že samotná výška pokuty bez ďalšieho nemôže byť a ani nie je dôvodom pre priznanie odkladného účinku správnej žalobe.

9. Ďalej správny súd konštatuje, že žalobca ohľadne hrozby exekúcie netvrdil ani nepreukázal, či už bolo pristúpené k vymáhaniu neuhradenej pokuty. Žalobcom uvedené tvrdenia predstavujú len potencionálnu hrozbu, že žalobca sa dostane do nepriaznivej finančnej situácie, nie však hrozbu bezprostrednú.

Správny súd tiež dodáva, že pokiaľ žalobcom uvedený dôvod smeruje k rozhodnutiu o priznaní odkladného účinku správnej žalobe pre hrozbu exekúcie, v dôsledku ktorej by podľa tvrdenia žalobcu bolo ohrozené jeho podnikanie, ako aj plnenie jeho povinností tak ako je to uvedené vyššie, výkon rozhodnutia (exekúcia) je zákonným dôsledkom právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu v prípade dobrovoľného nesplnenia povinnosti ním uloženej. Správny súd má za to, že exekúcia ako zákonný inštitút sama o sebe nenapĺňa kvalifikáciu závažnej ujmy a nenapraviteľného následku a nemôže byť automaticky a bez ďalšieho dôvodom pre priznanie odkladného účinku aj s ohľadom na zásadu subsidiarity správneho súdnictva. Správny súd konštantne postupuje v obdobných prípadoch, a to tak, že pokiaľ žalobca dôvodí „iba“ hrozbou exekúcie, mal by práve s ohľadom na subsidiaritu správneho súdnictva vykonať kroky na jej zamedzenie bez ingerencie správneho súdu a využiť inštitúty

podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), prípadne podľa zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) (ďalej len „Správny poriadok“), ktoré umožňujú odvrátiť nepriaznivé účinky exekúcie/ administratívneho výkonu rozhodnutia za splnenia určitých podmienok.

Ide napr. o povolenie splátok podľa § 61g/ Exekučného poriadku (žiadosť povinného o splátky) alebo o odloženie výkonu rozhodnutia podľa § 75 ods. 1 Správneho poriadku (obdobne bod č. 10. odôvodnenia uznesenia Ústavného súdu SR č. k. III. ÚS 386/2022 14 zo dňa 30.6.2022).

Podľa názoru správneho súdu až prípadné nevyhovenie návrhu na odklad výkonu rozhodnutia alebo na povolenie splátok v rámci exekúcie by mohlo predstavovať dôvod na rozhodnutie správneho súdu o priznaní odkladného účinku správnej žalobe. Obdobné závery uvádza správny súd i k námietke žalobcu o hrozbe pokuty za iný správny delikt podľa § 3 ods. 5 písm. f) zákona č. 91/2019 Z. z. o neprimeraných podmienkach v obchode s potravinami vo výške pokuty až do výšky 20 % kúpnej ceny potravín. Ani tu žalobca neosvedčil bezprostrednú hrozbu ujmy, pretože neosvedčil, že už sa realizujú úkony za účelom takéhoto postihu žalobcu, a teda, že hrozba v tejto súvislosti tvrdená žalobcom je bezprostredná. I v takom prípade však správny súd hodnotí konkrétnu vec podľa konkrétnych okolností prípadu, čo správny súd zdôrazňuje.

10. Správny súd považuje za potrebné tiež poukázať na ustanovenie § 2 ods. 1 Zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, podľa ktorého: „Podnikaním sa rozumie sústavná činnosť vykonávaná samostatne podnikateľom vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť za účelom dosiahnutia zisku alebo na účel dosiahnutia merateľného pozitívneho sociálneho vplyvu, ak ide o hospodársku činnosť registrovaného sociálneho podniku podľa osobitného predpisu.“ Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že podnikanie je činnosťou, ktorú žalobca vykonáva na vlastnú zodpovednosť. Nie je preto na mieste, aby prostredníctvom inštitútu odkladného účinku správnej žaloby, bez osvedčenia ďalších relevantných skutočností odôvodňujúcich priznanie odkladného účinku správnej žalobe, došlo jeho priznaním len na základe potenciálneho zhoršenia finančnej a ekonomickej situácie, platobnej schopnosti, navýšenia záväzkov žalobcu o úroky z omeškania a zmluvné úroky, potenciálnej straty obchodných partnerov a výkonu napadnutého rozhodnutia, v konečnom dôsledku k zvýhodneniu žalobcu pri jeho zaťažení práve podnikateľským rizikom, ktoré v zmysle uvedenej úpravy Obchodného zákonníka znáša každý podnikateľský subjekt sám.

11. Zároveň správny súd v nadväznosti na žalobcom uvádzané rozhodnutia iných správnych súdov, ktorými bol priznaný odkladný účinok správnej žalobe v skutkovo a právne obdobných veciach, poukazuje na ust. § 131 SSP, podľa ktorého: „Správny súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Správny súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Správny súd je tiež viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal, rozhodnutím o osobnom stave a o vzniku alebo zániku spoločnosti. Rozhodnutím o priestupku a inom správnom delikte je správny súd viazaný len, ak takéto rozhodnutie nie je predmetom samotného konania.“ Správny súd opätovne zdôrazňuje, že každú vec je potrebné posudzovať prísne individuálne, s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, pričom správny súd nie je viazaný rozhodnutiami iných správnych súdov o priznaní odkladného účinku správnej žalobe, a to ani za rovnakej alebo analogickej skutkovej situácie.

V nadväznosti na uvedené správny súd podotýka, že žalobcom označené rozhodnutia správnych súdov sú staršieho dáta vydania (najmä obdobie rokov 2016-2017, naposledy november 2019), teda nereflektujú aktuálnu majetkovú a finančnú situáciu žalobcu, čo podčiarkuje záver správneho súdu, podľa ktorého každý prípad je potrebné hodnotiť prísne individuálne.

Viacere z nich (napr. uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 20S/102/2017 zo dňa 26.10.2017, uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5S/25/2017 zo dňa 08.02.2017, uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5S/3/2018 zo dňa 20.07.2018) sú založené výlučne na osvojení tvrdenia žalobcu o hrozbe ujmy na strane žalobcu danej výhradne výškou uloženej pokuty, bez vyhodnotenia majetkových pomerov žalobcu, len kedy by vôbec bolo možné posudzovať, či je úhrada predmetnej pokuty (ktorá je nesporne vo vysokej sume - čo správny súd nespochybuje), spôsobilá žalobcu závažne a nezvratne zasiahnuť.

K argumentácii žalobcu, podľa ktorej v zmysle dodržania zásady predvídateľnosti súdnych rozhodnutí, ktorá má v praxi zabráňovať tomu, aby súdy vydávali tzv. prekvapivé rozhodnutia a vzhľadom na legitímne očakávania žalobcu, by mal správny súd vyhovieť jeho návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe, správny súd uvádza, že žalobcom označené rozhodnutia správnych súdov sú rozhodnutiami súdov prvého stupňa. Nejedná sa o rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky resp. Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, ktoré sú považované za najvyššie súdne autority a z ustálenej rozhodovacej praxe ktorých by súdy nižšieho stupňa v zásade nemali vybočiť. Zároveň správny súd konštatuje, že sa nejedná ani o rozhodnutia podľa § 131 SSP, ktorými sú správne súdy viazané. Navyše odôvodnenie týchto rozhodnutí správnych súdov sa vôbec nezaobera širšími súvislosťami tak ako ich vyhodnocoval správny súd v tejto veci (výška uloženej úhrnnej pokuty, hrozba exekúcie, finančná situácia žalobcu atď.). Žalobcom uvedené zásady neboli zamietnutím návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe porušené. Pri tomto závere správny súd vychádza ťažiskovo z už uvedeného zásadného časového odstupe ich vydania k momentu rozhodnutia o návrhu na priznanie odkladného účinku v tejto veci a zo zohľadnenia individuálneho prístupu pri vyhodnocovaní východísk rozhodnutia v celom ich komplexe v nadväznosti na tvrdenia žalobcu v tejto veci. Pokiaľ žalobca poukazoval na rozhodnutia iných správnych súdov, ktorými bol priznaný odkladný účinok správnej žalobe žalobcu v obdobných veciach, správny súd taktiež konštatuje, že v dôsledku uvedených rozhodnutí nebolo odčerpané z majetkových hodnôt žalobcu, a tým ohrozená jeho celková finančná situácia. Správne súdy odkladný účinok správnym žalobám práve priznali. Na tomto mieste odôvodnenia správny súd zdôrazňuje, že podmienky priznania/nepriznania odkladného účinku správnej žalobe vyhodnocuje správny súd vždy vo vzťahu ku konkrétnemu preskúmanému rozhodnutiu.

12. Záverom považuje správny súd za potrebné uviesť, že priznanie odkladného účinku správnej žalobe môže žalobca navrhnuť v ktoromkoľvek štádiu súdneho konania. V prípade, že návrh na priznanie odkladného účinku správnej žalobe bude žalobcom riadne odôvodnený a tvrdenia žalobcu budú riadne osvedčené, nie je dôvod na jeho nepriznanie, čo však nebol prípad návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku zo dňa 06.07.2022 v tejto veci.

13. K žalobcom uvedenému tvrdeniu, podľa ktorého napadnuté rozhodnutie bolo vydané na základe nezákonne zistených dôkazov a na základe nesprávneho právneho posúdenia, správny súd uvádza, že ide o námietky rozporu procesného postupu a samotného rozhodnutia so zákonom, ktoré má správny súd priestor vyhodnocovať až v súvislosti s meritórnym rozhodnutím. Argumenty, pre ktoré žalobca žiada napadnuté rozhodnutie zrušiť, nemajú vplyv na posúdenie dôvodnosti návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe. Ide o skutočnosti, ktoré budú predmetom súdneho prieskumu zákonnosti vo veci samej.

14. Vzhľadom na absenciu relevantných tvrdení zo strany žalobcu a na neosvedčenie jeho pomerov relevantnými dôkazmi, ako aj vzhľadom na absenciu osvedčenia príčinnej súvislosti medzi uloženou úhrnnou pokutou a celkovou ekonomickou situáciou žalobcu, správny súd nemohol posúdiť intenzitu ujmy na strane žalobcu v dôsledku splnenia povinnosti uloženej napadnutým rozhodnutím. Žalobca si teda svoju povinnosť uviesť tvrdenia a povinnosť osvedčiť správnemu súdu niektorý z dôvodov pre priznanie odkladného účinku správnej žalobe náležite nesplnil, a preto správny súd návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe nemohol vyhovieť a v súlade s § 188 SSP ho zamietol.

15. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná kasačná sťažnosť (§ 439 ods. 2 písm. e) SSP).